

teprve dne 5. března 1925, pokud se týče 30. září 1925, pokud se týče dne 2. října a 7. října 1925. Přihlášky záložny ve V. byly při rozvrhovém stání dne 8. března 1926 i s doklady čteny a odpor proti příkázání pohledávky té podán nebyl, takže dle §u 286 druhý odstavec ex. ř. vzhledem na uvedené okolnosti bylo příkázati záložně ve V. pohledávku její v pořadí před pohledávkami všech věřitelů.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Byla-li pohledávka, příkázaná k vybrání, složena poddlužníkem dle §u 307 ex. ř. na soudě pro všechny osoby, které na ni činí nárok, musí býti rozvržena ve smyslu předpisů §u 283 až 287 ex. ř., z nichž § 286 ex. ř. výslovně poukazuje na obdobné použití §u 212 až 214, 229, 231 až 234 ex. ř. Opačný názor stěžovatelky, který hledí dovoditi z ustanovení §u 303 druhý odstavec ex. ř., že lze přihlížeti toliko k právům exekučních věřitelů nabytým platební záповědí poddlužníkovi, nelze sdíleti (srov. Neumann, komentář k ex. ř., str. 849 a rozhodnutí nejvyššího soudu číslo 2802 sb. n. s.). V §u 307 ex. ř. mluví se nejen o nároku vymáhajících věřitelů, nýbrž i jiných osob. Mezi ně patří tedy také nejen zástavní práva ze smluv (§ 286 ex. ř.), nýbrž i práva z postupu (§ 1393 až 1396 obč. zák.), byla-li řádně přihlášena a proto dlužno i k nim při takovém rozvrhu přihlížeti (srovnej cit. rozhodnutí čís. 2802 sb. n. s.). Nelze souhlasiti s názorem dovolacího rekursu, že takový postup (smluvní obstavení) nemůže předcházeti exekučnímu zabavení a že na úkony mimoexekuční netřeba bráti zřetele, zejména že exekuční věřitelé nemusí při rozvrhovém roku proti takovému nároku, i když byl přihlášen, vznášeti odpor. Postupník, jenž v rozvrhu přihlásil svůj nárok, jest účastníkem rozvrhového řízení a podal-li rekurs proti rozdělení, v němž nebylo přihlíženo k jeho nároku, nemůže tento rekurs býti odmítnut z důvodu, že k němu nebyl vůbec oprávněn. Důsledkem toho, co shora řečeno, dlužno též odbyti jako nesprávný náhled dovolacího rekursu, že postupník, nebylo-li složené odbytné v době exekuce již majetkem povinného, mohl své nároky uplatniti jen podle §u 37 ex. ř. Úmluva o postupu odbytného jest jen potud neplatnou, pokud se přiči ustanovením §u 1 až 3 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 2. července 1924, čís. 177 sb. z. a n. (§ 5 cit. zák.). Rozvrhovým usnesením byla nezabavitelná část odbytného výslovně dlužníkovi ponechána. Předcházelo-li však právo záložny ve V. z postupu právům vymáhajících věřitelů, kteří proti přihlášce jejího nároku nepodali při rozvrhu odpor, rozhodl rekursní soud správně.

Čís. 6142.

Vládní nařízení ze dne 30. dubna 1926, čís. 57 sb. z. a n., o přerušení sporů, týkajících se některých závazků obcí, zapadá do rámce zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 23. června 1926, R I 541/26.)

Ve sporu obce proti bance o určení, že pohledávka žalované banky proti obci není po právu, přerušil o d v o l a c í s o u d řízení podle §u 1 vládního nařízení ze dne 30. dubna 1926, čís. 57 sb. z. a n.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu žalobkyně.

D ů v o d y:

Mylným jest náhled rekurentčin, že vládní nařízení ze dne 30. dubna 1926, čís. 57 sb. z. a n. nezapadá do rámce zákona čís. 337 sb. z. a n. z r. 1920. Nemůže býti pochybností o tom, že jde tu o úpravu mimořádných poměrů hospodářských způsobených válkou, pokud spor týče se závazků převzatých obcí za války z důvodu úpisu válečných půjček. Závazků těch bylo převzato značné množství a ve značné výši, mimořádné poměry válečné způsobily, že v četných případech nebyly zachovány ani donucovací předpisy obecního zřízení, stanovící podmínky platného závazku. Vládě šlo o to, by změnou nebo doplněním příslušných předpisů zákonných bylo zabráněno újmám, jež hrozí hlavně četným peněžním ústavům, poskytnuvším obcím zápůjčky z důvodu úpisu válečných půjček, kdyby závazky ty měly uznány býti neplatnými z uvedených důvodů. Není vyloučeno, že újmy hrozící peněžním ústavům přenesly by se na veliký počet státních občanů, jichž majetkové zájmy jsou sloučeny s hospodářskými poměry ústavů těch. Příslušný návrh zákona, jehož potřeba dovozuje se z nepředvídaného a vždy ještě vzrůstajícího množství sporů uplatňujících anebo popírajících závazky ty, byl již podán, nebylo však možno vyřídití jej cestou zákonodárnou. Jsou tudíž splněny podmínky zákona čís. 337 sb. z. a n. z r. 1920. Nezáleží na tom, že uvedené vládní nařízení nebylo dosud schváleno Národním Shromážděním, postačí, že mu bylo předloženo a podle §u 3 poslední věty nebyla ještě uveřejněna vyhláška, že nařízení to pozbylo platnosti.

Čís. 6143.

Zvláštní výhoda §u 15 zákona ze dne 30. září 1924, čís. 216 sb. z. a n., byla poskytnuta jedině osobám, u nichž je odůvodněn nárok na odškodnění podle §§ 2—5 zákona, najmě splněna jest i podmínka §u 4 zák.

(Rozh. ze dne 23. června 1926, Rv I 318/26.)

Proti žalobě o zaplacení zápůjčky na lombard válečné půjčky dovolávala se žalovaná ustanovení §u 15 zákona ze dne 30. září 1924, čís. 216 sb. z. a n. Procesní soud první stolice žalobu zamítl z jiných důvodů, nevzav zřetele k oné námitce žalované, ježto manžel žalované přiznal k dávce z majetku za sebe a příslušníky své rodiny 160.297 Kč a byl podroben dávce z majetku ze základu 222.800 Kč. O d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby, sdíleje v uvedeném směru názor prvního soudce. N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by dále jednal a znovu rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v